

СУРМА

**Інформаційний бюлетень
Проводу
Українських Націоналістів**

№ 79

Київ

квітень

2021

ЗМІСТ

Відбулося засідання Проводу ОУН	2
Заява ОУН	3
Проведення щорічного Всеукраїнського літературного конкурсу імені Олени Теліги та Олега Ольжича	4
Звернення ОУН щодо 130-річчя Євгена Коновальця	

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ПРОВІДУ ОУН

17 квітня 2021 р. відбулася нарада Проводу ОУН. Учасники наради проаналізували військово-політичну ситуацію в Україні у зв'язку із можливістю повномасштабного вторгнення військ РФ на територію нашої держави. З цього приводу ухвалено відповідну заяву.

Крім цього, Провід ОУН затвердив склад журі Всеукраїнського літературного конкурсу імені Олени Теліги та Олега Ольжича «Тільки тим дана перемога, хто у болі сміється зміг!». Співголовами журі затверджено Надію Стрішинець – Голову Жіночого товариства ім. Ольги Басараб і Олени Теліги, і Юрія Коваліва – професора, члена ПУН.

Водночас Провід ОУН ухвалив рішення підтримати пропозицію Богдана Червака і Михайла Сидоржевського щодо проведення за участі ОУН і НСПУ конкурсу «Міжнародна літературна премія імені Олега Ольжича».

Також розглянуто низку організаційних питань. Зокрема затверджено кандидатуру друга Павла Агапова (псевдо «Блюз») головою Української військової організації (УВО), а друга Ростислава Коса – головним редактором сайту «Культурна референтура ОУН».

Секретаріат ОУН

Заява ОУН

Росія брязкає зброєю вздовж нашого кордону від Білорусі до Азовського та Чорного морів. Європа й Америка як завжди стурбовані. У повітрі запахло повномасштабною війною на всій території Великої України. Активізувалися російські «агенти впливу» на телевізійних каналах і в соціальних мережах. Залякування й погрози про початок війни відкрито звучать в етері.

Стоп!

Що сьогодні не так в Україні?

Ми розпочали похід на Москву чи ще кудись? Може, Збройні сили України порушили чийсь кордон, якісь домовленості, вчинили провокацію проти когось із сусідів? Яка причина такої ненависті до України й українців?

Причина цієї ненависті лише в одному – в існуванні на мапі світу України як держави й українців як нації, що її створила!

Тільки це і є головною причиною брязкоту зброєю та надмірної стурбованості щодо України.

Заявляємо: «Ми були, ми є і ми завжди будемо!»

І якщо доведеться захищати Україну у відкритій війні, українці робитимуть це. Нехай не всі, але захищатимуть!

Ген живучості українського народу нездоланний!

І коли «вантаж 200» масово почне надходити до країни агресора, РФ утопиться у власній крові.

Сурма, ч.79, 2021 р.

Чи готова Україна до війни? Хтось каже: «Ні, ми не готові до війни». Але на кожне «ні» відповідаємо: «Так, ми готові!»

Москва не має вдосталь сил. Збройним силам України допоможе Народна Армія. Ми вміємо мобілізуватися в час небезпеки!

ОУН мобілізує своє членство і прихильників до лав Збройних сил України. Водночас закликаємо добровольців вступати до лав Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор», який від моменту зародження і до сьогодні бореться за вільну, незалежну та єдину Україну, не залишив фронт і не має наміру покидати передові позиції.

Номер Головного Штабу: +38 (068) 484 28 21.

Нам є що захищати і є кого захищати!

Слава Україні!

Провід ОУН

**Жіноче товариство імені Ольги Басараб та Олени
Теліги
Організація українських націоналістів
оголошують про проведення
щорічного Всеукраїнського літературного
конкурсу
імені Олени Теліги та Олега Ольжича
«Тільки тим дана перемога, хто у болі сміятись зміг!»
(Олена Теліга)**

**Положення
про Всеукраїнський літературний конкурс
імені Олени Теліги та Олега Ольжича
«Тільки тим дана перемога,
хто у болі сміятись зміг!» (Олена Теліга)**

1. Загальні положення

1.1. Всеукраїнський літературний конкурс імені Олени Теліги та Олега Ольжича «Тільки тим дана перемога, хто у болі сміятись зміг!» (Олена Теліга) (далі - Конкурс) засновано Жіночим товариством імені Ольги Басараб та Олени Теліги, Організацією українських націоналістів. Конкурс проводиться щороку з метою утвердження історичної пам'яті українського народу, його національної свідомості, формування та поширення духовних цінностей та пріоритетів – патріотизму, відданості справі державотворення, вшанування учасників українських національно-визвольних змагань.

1.2. Конкурс проводиться у таких номінаціях:

I. Художні твори (прозові та поетичні твори про події та учасників національно-визвольного руху; про волонтерів, добровольців, військовослужбовців, капеланів, медпрацівників, журналістів, які брали або беруть участь у російсько-українській війні).

II. Переклад поезій Олени Теліги і Олега Ольжича іноземними мовами.

III. Документально-публіцистичні твори (нариси та есеї про учасників національно-визвольних змагань, зокрема, членів УВО, ОУН, УПА; нариси про учасників російсько-української війни, інтерв'ю з ними, репортажі з місць воєнних дій).

IV . Наукові праці (дослідження на основі архівних джерел, зокрема, відкриття невідомих історичних фактів про діяльність УВО, ОУН, УПА).

V. Буктрейлери - короткі аматорські відеоролики, зняті за мотивами книг про визначних діячів національно-визвольного руху, зокрема ОУН і УПА.

1.3. На Конкурс подаються оригінальні твори, написані українською мовою, які раніше не оприлюднювалися, зі світлинами, фотодокументами та іншими ілюстраціями (при наявності). Обсяг роботи: до 100 сторінок у форматі Word (міжрядковий інтервал 1,5, шрифт Times New Roman, кегль 14).

1.4. До участі у Конкурсі запрошуються: студенти, аспіранти, науковці, красзнавці, працівники архівів і бібліотек.

1.5. Прийом конкурсних робіт триває з 1 квітня до 1 вересня.

Конкурсні роботи надсилаються за адресою: **nadiyabugai@gmail.com** з позначкою «**Конкурс, оргкомітет**».

1.6. До конкурсної роботи додається окремий файл з інформацією про автора за такою формою:

- номінація і назва конкурсної роботи;
- ПІБ та фото автора конкурсної роботи;
- навчальний заклад або місце роботи автора;
- електронна пошта і номер мобільного телефону автора;
- поштова адреса автора для пересилки збірника Конкурсу.

2. Порядок визначення переможця Конкурсу

2.1. Починаючи з 1 вересня по 13 грудня, журі Конкурсу розглядає конкурсні роботи та шляхом прямого відкритого голосування визначає кращі з них. Кожна з номінацій має 1-е, 2-е, 3-є місця. Результати голосування за номінаціями оголошуються відразу після підведення підсумків.

2.2. Журі Конкурсу також може встановити до трьох заохочувальних відзнак для конкурсантів, які не стали

переможцями, але їхні конкурсні роботи привернули увагу і здобули схвальну оцінку журі .

2.3. Критерії за якими оцінюватимуться твори:

- оригінальність художнього задуму;
- яскравість і самобутність твору, глибина осмислення теми патріотизму;
- новизна та достовірність архівних знахідок, рівень їхнього аналізу, коментарів до них.

Буктрейлери оцінюються за такими критеріями:

- змістовність презентації книги;
- майстерність анімації;
- рівень володіння інформаційно-комукаційними технологіями.

3. Нагороди Конкурсу

3.1. Переможці Конкурсу отримують звання лауреата та нагороджуються спеціальним дипломом відповідно до номінації.

3.2. Інформація про результати Конкурсу розміщується у ЗМІ, на сайті Культурна референтура ОУН <http://kroun.info/>, на сторінках соціальної мережі Facebook: Жіноче товариство імені Ольги Басараб та Олени Теліги, Організація українських націоналістів.

3.3. Кращі конкурсні роботи увійдуть до збірника Конкурсу, який буде видано і подаровано авторам-призерам (до 5-ти примірників). Частина накладу книги буде розповсюджено по бібліотеках України.

Склад журі Всеукраїнського літературного конкурсу
імені Олени Теліги та Олега Ольжича,
затверджений Проводом Українських Націоналістів
17.04.2021

1. **Юрій Ковалів**, доктор філологічних наук, літературознавець, історик літератури, поет, лауреат Шевченківської премії, професор;
2. **Надія Стрішенець**, доктор історичних наук, Голова Жіночого товариства ім. Олени Теліги та Ольги Басараб;
3. **Богдан Червак**, Голова ОУН;
4. **Іван Андрусяк**, поет, дитячий письменник, прозаїк, літературний критик, перекладач, редактор;
5. **Борис Гуменюк**, поет, прозаїк, художник, військовик;
6. **Алла Дибя**, літературознавець, поетеса, прозаїк-есеїст, публіцист, літературний критик;
7. **Ніна Головченко**, літературний критик, педагог, журналіст, кандидат педагогічних наук, доцент, член Національної спілки журналістів України;
8. **Назар Данчишин**, поет, науковий співробітник Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК), викладач української мови як іноземної у Національному університеті "Львівська політехніка", рок-музикант;
9. **Михайло Бричка**, журналіст, письменник, редактор, публіцист, видавець, переможець Всеукраїнського конкурсу патріотичних творів імені Олени *Теліги* та Олега *Ольжича*;
10. **Надія Бугай**, членкиня Жіночого товариства ім. Ольги Басараб та Олени Теліги, секретар.

Звернення ОУН щодо 130-річчя Євгена Коновальця

Прем'єр-міністру України
Денису Шмигалю,
головам обласних державних адміністрацій

Шановні панове!

14 червня ц. р. українці відзначатимуть 130-ту річницю народження визначного військового, політичного і державного діяча, першого Голови ОУН, полковника Євгена Коновальця. Постановою Верховної Ради України «Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2021 році» передбачено відзначення ювілею полковника на державному рівні.

Зважаючи на ювілей та величезний вклад полковника у здобуття незалежності й соборності Української держави, звертаюся до Вас з проханням ухвалити рішення щодо організації і проведення на державному рівні просвітницьких, інформаційних та культурних заходів на честь полковника Євгена Коновальця.

Переконалий, що таке рішення стане вагомим кроком на шляху відновлення історичної і національної справедливості щодо Євгена Коновальця – одного із визначних провідників Української нації у ХХ сторіччі.

З повагою
Богдан Червак,
Голова ОУН

Біографія Євгена Коновальця

Євген Коновалець народився 14 червня 1891 року в с. Зашків (нині Львівська область, Україна) у вчительській родині. Закінчив народну школу в рідному селі. У 1901-1909 роках навчався у Львівській академічній гімназії. З 1909-го вивчав право на правничому факультеті Львівського університету. Із студентських років вів активну громадсько-політичну діяльність. У 1910 брав участь у боротьбі студентства за український університет у Львові.

Від 1913 року один з лідерів українського студентського руху, обраний до складу головної управи Українського Студентського Союзу, де належав до національно-демократичної секції. Незабаром став членом Української національно-демократичної партії.

На початку Першої світової війни 2 серпня 1914 року мобілізований до австрійської армії (19 полк Крайової оборони (ландверу) Львова). В червні 1915 року під час боїв на Маківці потрапив у російський полон. У 1915 — початку 1916 років перебував у таборі для військовополонених у Чорному Яру (між Царицином і Астраханню), а з кінця 1916 — у таборі в Царицині.

Після Лютневої революції в Росії Є. Коновалець разом з галицькими старшинами з табору в Дубовці (неподалік Царицина) Андрієм Мельником, Іваном Чмолою, Романом Сушком, Василем Кучабським, Михайлом Матчаком,

Федем Черником розгорнули широку організаційну і пропагандистську роботу серед полонених-українців.

Приблизно наприкінці липня 1917 приїжджає до Києва. Появу в столиці починає з вступу до Галицько-Буковинського комітету (ГБК) допомоги жертвам війни і популяризації в середовищі ЦР та УГВК ідеї створення окремої військової одиниці. Діяльність у місті проводить під псевдонімом Є. Блавацький. Вперше під своїм прізвищем згадується 28 грудня 1917 р. в протоколі засідання Галицько-Буковинського комітету.

У жовтні-листопаді 1917 рр. Євген Коновалець спільно з Романом Дашкевичем та іншими членами ГБК сформували Галицько-буковинський курінь січових стрільців, який незабаром перетворився в одну з найбоєздатніших частин Армії УНР.

У січні 1918 року після проведення реорганізації Євгена Коновальця обрано командиром Куреня Січових Стрільців. У кінці січня — на початку лютого 1918 р. ці частини разом з Гайдамацьким кошем відзначились у ході протидії січневому заколоту та у боях проти більшовицьких військ (в тому числі окупаційних російських) на підступах до міста. 1-2 березня 1918 року стрілецькі частини спільно з Запорізьким Корпусом і Гайдамацьким кошем визволили від більшовиків Київ.

З приходом до влади гетьмана Скоропадського полк Січових Стрільців 1 травня 1918 р. на вимогу німецького командування роззброїли та розформували. Євген Коновалець, залишившись у місті, разом з кількома старшинами здійснював організаційні заходи щодо створення нової стрілецької частини.

В кінці серпня 1918 р. Коновалець отримав від П. Скоропадського дозвіл на формування Окремого Загону Січових Стрільців з осідком у Білій Церкві. На початку листопада через Дмитра Дорошенка, а згодом і особисто, вів переговори з гетьманом про умови надання національно-демократичними силами (у тому числі Січовими Стрільцями) підтримки гетьманському уряду та наголошував на недопустимості укладення федеративного союзу з Росією. Після підписання Скоропадським договору про федерацію січові стрільці підтримали Директорію УНР у повстанні проти влади гетьманського режиму та приєдналися до військ Директорії в Мотовилівському бою.

Коновалець брав активну участь у зміцненні боєздатності республіканської армії. В 1918-1919 керував дивізією, корпусом і групою Січових Стрільців під час бойових операцій проти більшовицьких і денікінських військ. Був одним з довірених союзників Петлюри, після сепаратного Зятківського договору УГА з білогвардійцями включно. Однак склав повноваження після укладення Симоном Петлюрою союзу з Пілсудським.

У листопаді 1919 р. Євген Коновалець потрапив до табору для полонених у Луцьку. Навесні 1920 р., звільнившись з ув'язнення, перебрався в Чехословаччину. Намагався у порозумінні з Симоном Петлюрою організувати з інтернованих бійців УГА, що перебували в Чехословаччині, і українських полонених з таборів у Італії військове формування та робив спроби організувати збройне підпілля на окупованих українських землях.

Поразка національно-визвольних змагань 1917-1921 рр. та чотиристороння окупація України спонукали Є. Коновальця до пошуку нових методів боротьби за незалежність України. В цих обставинах у липні 1920-го здійснює заходи щодо створення принципово нової організації, яка б в умовах підпілля могла ефективно боротися проти окупаційних режимів. У серпні 1920 р. за безпосередньої участі Євгена Коновальця створено Українську Військову Організацію (УВО).

20 липня 1921 р. Євген Коновалець повернувся до Львова і очолив Начальну Команду УВО. Був активним противником Другого Зимового походу Армії УНР, вважаючи його безперспективним.

Із грудня 1922 року був змушений мешкати в еміграції у Чехословаччині, Німеччині, Швейцарії та Італії.

У листопаді 1927 за його ініціативи на одній з нарад УВО було вирішено створити єдину революційно-політичну організацію, діяльність якої ґрунтувалася б на націоналістичній ідеології та поширювалась на всі українські землі. 28 січня – 3 лютого 1929 на конгресі у Відні було створено Організацію українських націоналістів (ОУН), головою проводу якої обрали Євгена Коновальця.

Наприкінці 1920-х – на початку 1930-х рр. Є. Коновалець, організаційно зміцнивши УВО і ОУН, встановив контакти з політичними колами Німеччини, Великої Британії, Литви, Іспанії, Італії та організував українські політично-інформаційні служби в багатьох політичних центрах Європи, залучив до співпраці з ОУН широкі кола української еміграції. Здійснив ряд заходів,

внаслідок яких були створені осередки ОУН або споріднених організацій у Франції, Бельгії, Канаді, Маньчжурії. За його безпосередньою участю в Америці були засновані Громади українських стрільців, що поклали початок Організації Державного Відродження України в США і Українському Національному Об'єднанню в Канаді. З метою підготовки до майбутньої збройної боротьби за незалежність України за дорученням Є. Коновальця було сформовано військовий штаб та укомплектовано школи з підготовки старшинських кадрів для української армії в Польщі, Чехословаччині, Австрії.

Діяльність Коновальця з розбудови ОУН, намагання поставити українське питання у Лізі Націй, постійні заходи з налагодження націоналістичного підпілля в УРСР викликали занепокоєння у більшовицького керівництва в Москві.

Протягом 1920-х років відбулося декілька замахів на Євгена Коновальця. Їх намагалися здійснити різні агенти радянських спецслужб. 1933-го розпочалася реалізація останньої операції з убивства Провідника під кодовою назвою «Ставка», яку розробляли у Москві під особистим наглядом Йосипа Сталіна. Виконавцем замаху став агент радянської служби зовнішньої розвідки Павло Судоплатов.

Про спецоперацію інформували особисто Сталіна. У листопаді 1937-го Судоплатова прийняв Сталін й поставив задачу розробити план «нейтралізації» керівництва ОУН. За тиждень у Кремлі Судоплатов доповів план Сталіну, керівнику НКВД Єжову та голові

ЦВК УРСР Петровському. Останній заявив, що Євгену Коновальцю заочно винесено смертний вирок.

23 травня 1938 р. Євген Коновалець був убитий у Роттердамі в результаті цієї спецоперації. Вбивство Євгена Коновальця виконав Павло Судоплатов (пізніше – керівник розвідувально-диверсійного управління НКВД СРСР, генерал КГБ). 23 травня 1938 року Судоплатов передав у Роттердамі в кафе готелю «Атланта» вибухівку, замасковану під коробку цукерок з українським орнаментом як подарунок «від друзів». Після того як коробка була перевернута у горизонтальне положення, вона вибухнула.

Поховано Євгена Коновальця на цвинтарі Кросвейк.

15 липня 1968 року Євгену Коновальцю присвоїли Воєнний хрест (посмертно).

Бюлетень «СУРМА» виходить з метою оперативного інформування членів Організації Українських Націоналістів про поточні справи, налагодження більш тісніших контактів між ПУН і осередками ОУН.

Поштова адреса:

*Організація Українських Націоналістів
а/с 52, Україна, 03039*

Електронна адреса Секретаріату ОУН:

secretariatoun@gmail.com

Загальну інформацію про діяльність ОУН можна отримати на сайтах:

www.kmoun.info

ukrslovo-litavry.org.ua

та на сайті проекту «Культурна референтура ОУН»:

http://kroun.info

ОУН